

Ст. преп. г-р Росен Тошев

РЕЗЮМЕ

**на Хабилитационен труд
за заемане на академичната длъжност „доцент“
по живопис в катедра „Керамика и дизайн на порцелан и стъкло“
Национална художествена академия**

ЖИВОПИСНИ ИНТЕРПРЕТАЦИИ И НАМЕСИ ВЪВ ФОТОГРАФСКАТА ОБРАЗНОСТ

В хабилитационния си труд разглеждам произведения създадени най-вече във времето между 2000 и 2022 г. Живописта ми от този период се характеризира с ясна насоченост към визуалната конкретика на фотореализма. Интересите ми в областта на фотографията наред с интерпретацията на фотографията образност и директната живописна намеса в самата нея са основна част от художествената изразност, която използвам при реализацията на редица свои проекти. Този артистичен подход е ясно проследим в цялото ми творчество от упоменатия по-горе времеви период. Разгледаните в труда живописни цикли и отделни произведения в голяма степен се явяват знакови за досегашното ми творчество и носят философските характеристики на разбиранията ми за картината и за пътя към нейното създаване.

Представянето и анализирането на посочените по-долу живописни платна е направено в два раздела. В единия от тях акцентът е поставен върху интерпретацията на гаген снимков източник, а в другия на директната намеса върху отпечатания фотокадър. И двата подхода се основават на конкретни фотографии с последваща живописна трактовка променяща първоначалното визуално и смислово послание на снимката. Тези мои разбираня за същността и ролята на картината намират своя израз в живописни цикли като „Големи пощенски картички“ и „Campbell's soup“, както и в творбите „WTF is Brillo“, „Yes!“, „Wow!“, „\$ yours!“ и др.

Цикълът „Големи пощенски картички“ е първият който е разгледан в хабилитационния труд. Той се състои от пет произведения с пейзажен сюжет, които са изпълнени в стилистиката на фотореализма. Първите четири платна са със сюжети от морското ни крайбрежие и изобразяват емблематични културно-исторически обекти от градовете Созопол и Несебър, а последното платно е свързано с германския град Швандорф намиращ се в провинция Бавария. Във всички произведения от цикъла присъстват графичните елементи на дизайна на пощенските картички, което е от своя страна е носител на определени мисловни провокации и поставя зрителя в една нетрадиционна ситуация на възприемане на живописното пространство.

Вторият цикъл „Campbel's soup“ се състои от две картини, които в жанрово отношение са портрети. И двете са създадени по авторска фотография в която са поставени и допълнителни елементи изменящи смисъла на първоизточника и създаващи подчертана многопластовост. Същевременно с това тези чрез тези елементи се правят и препратки към емблематични за поп-арта произведения и автори.

Проблематика свързана с интерпретацията на фотографската образност е видна и в самостоятелните платна „WTF is Brillo“, „Yes!“ и „Списание Плейбой, бр.1, 2002 г.“, които също са обект на хабилитационния труд. Визуалната конкретика на фотореализма и концептуалната многопластовост са ясно проследими и в тези произведения.

Директната живописна намеса във фотографския продукт е пластическият инструментариум чрез който са реализирани последните две произведения представени в хабилитационния ми труд. Тези произведения са портретите „Wow!“ и „\$ yours“. При тях отпечатаната върху канаваца фотография е променена с надживописвани пространства включващи както конкретни обекти, така и абстрактно-геометрични елементи.

Като принос на разгледаното в труда мое живописно творчество може да се посочи иновативността в идейния подход към създаване на живописно произведение. Нетрадиционната смяна на основния обект в картината – не пейзаж, а рекламен продукт с пейзажно изображение е нещо, което за първи път се наблюдава в българската живопис.

Друг новаторски подход е вмъкването на определени елементи променящи първоначалното смислово съдържание на фотографския кадър. По този начин е постигнато един подчертано концептуален характер на посланието в завършеното живописно произведение.

Не на последно място е и приносът ми в развитието на българската фотореалистична живопис чрез поставянето ѝ в един нов смислов дискурс. Това от своя страна е едно поредно доказателство, че движенията и процесите в това художествено течение не са добили своята окончателност и все още намират поле за изява и развитие.